

P9_TA(2023)0410

Wdrażanie programu Europejskiego Korpusu Solidarności na lata 2021–2027

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2023 r. w sprawie wdrażania programu „Europejski Korpus Solidarności” na lata 2021–2027 (2023/2018(INI))

(C/2024/4213)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 ust. 4, art. 166 ust. 4 i art. 214 ust. 5,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych ratyfikowaną przez UE w 2010 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/888 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające program „Europejski Korpus Solidarności” oraz uchylające rozporządzenia (UE) 2018/1475 i (UE) nr 375/2014 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013 ⁽²⁾ („Erasmus+”),
- uwzględniając wytyczne dotyczące wdrażania strategii na rzecz włączenia społecznego i różnorodności w ramach programów Erasmus+ i „Europejski Korpus Solidarności”, opublikowane 29 kwietnia 2021 r.,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie z 5 czerwca 2019 r. w sprawie ustanowienia wytycznych co do zarządzania unijnym dialogiem młodzieżowym – Strategia Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2020 r. zatytułowany „Unia równości: Strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając komunikat Komisji z 1 lipca 2020 r. zatytułowany „Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności” (COM(2020)0274),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 września 2020 r. zatytułowany „Unia równości: Unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. zatytułowany „Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027 – Nowe podejście do kształcenia i szkolenia w epoce cyfrowej” (COM(2020)0624),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. (COM(2020)0625),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 listopada 2020 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027” (COM(2020)0758),

⁽¹⁾ Dz.U. L 202 z 8.6.2021, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 28.5.2021, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 157 z 11.4.2022, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 189 z 5.6.2019, s. 1.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 grudnia 2020 r. w sprawie europejskiego planu działania na rzecz demokracji (COM(2020)0790),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 marca 2021 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2021)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 marca 2021 r. zatytułowany „Strategia UE na rzecz praw dziecka” (COM(2021)0142),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2316 z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży (2022) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/936 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie Europejskiego Roku Umiejętności ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2020 r. w sprawie skutecznych środków ekologizacji programów Erasmus+ i Kreatywna Europa oraz Europejskiego Korpusu Solidarności ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wpływu COVID-19 na młodzież i sport ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2022 r. w sprawie roli kultury, edukacji, mediów i sportu w walce z rasizmem ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie realizacji działań w zakresie edukacji obywatelskiej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. – mikropoświadczenia, indywidualne rachunki szkoleniowe i uczenie się na rzecz zrównoważonego środowiska ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie wdrażania środków włączenia społecznego w programie Erasmus+ w latach 2014–2020 ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2022 r. w sprawie wpływu zawieszenia działalności edukacyjnej, kulturalnej, młodzieżowej i sportowej w związku z COVID-19 na dzieci i młodzież w UE ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2022 r. w sprawie spuścizny Europejskiego Roku Młodzieży 2022 ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 do decyzji Konferencji Przewodniczących z 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy,
- uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A9-0308/2023),

⁽⁵⁾ Dz.U. L 462 z 28.12.2021, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 125 z 11.5.2023, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 82.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 434 z 15.11.2022, s. 31.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 65.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 32 z 27.1.2023, s. 58.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 125 z 5.4.2023, s. 44.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 167 z 11.5.2023, s. 83.

- A. mając na uwadze, że Europejski Korpus Solidarności jest niezależnym programem mającym dawać młodym ludziom nowe możliwości angażowania się w wolontariat w dziedzinach solidarnościowych oraz opracowywania i rozwijania projektów solidarnościowych;
- B. mając na uwadze, że działania solidarnościowe powinny mieć europejską wartość dodaną, korzystnie wpływać na społeczność oraz sprzyjać rozwojowi osobistemu, edukacyjnemu, społecznemu, obywatelskiemu i zawodowemu uczestników; mając na uwadze, że wolontariat zarówno w UE, jak i poza nią jest wzbogacającym doświadczeniem w kontekście uczenia się pozaformalnego i nieformalnego i jednocześnie propaguje solidarność, wartości europejskie i równe szanse;
- C. mając na uwadze, że skutki pandemii COVID-19 wpłynęły na aspekt programu dotyczący mobilności i opóźniły kilka projektów; mając na uwadze, że nie wpłynęło to na zainteresowanie programem, co uwydatniło jego potencjał i dowiodło znaczenia zaangażowania młodych ludzi w lokalne działania solidarnościowe, w tym w wolontariat mieszkaniowy;
- D. mając na uwadze, że Europejski Korpus Solidarności umożliwił zmianę orientacji działań w kierunku wsparcia dla osób uciekających z Ukrainy i objął specjalne działania polityczne mające przyczynić się do pomocy ukraińskim uchodźcom;
- E. mając na uwadze, że środki zapewniające jakość i wsparcie mają zasadnicze znaczenie dla prowadzenia działań wolontariackich o wysokiej jakości; mając na uwadze, że środki te napotykają liczne trudności; mając na uwadze, że skuteczne i efektywne narzędzia mają zasadnicze znaczenie dla wdrażania programu;
- F. mając na uwadze, że widoczność programu jest nadal stosunkowo niewielka, zwłaszcza wśród regionalnych i lokalnych organizacji młodzieżowych; mając na uwadze, że Europejski Rok Młodzieży 2022 okazał się wyjątkową okazją do poprawy widoczności programu; mając na uwadze, że trzeba zatem użyć wystarczających środków, aby szerzej promować program i stworzyć rozpoznawalną markę;
- G. mając na uwadze, że nie we wszystkich państwach członkowskich uznaje się pracę z młodzieżą i wykształcenie osób pracujących z młodzieżą, a to prowadzi do rozbieżności w Europejskim Korpusie Solidarności i w innych programach na rzecz młodzieży; mając na uwadze, że uznawanie pracy z młodzieżą i wykształcenia osób pracujących z młodzieżą zapewni minimalny stopień harmonizacji realiów młodych ludzi w całej UE i może pozytywnie wpłynąć na jakość projektów w ramach programu Europejskiego Korpusu Solidarności;
- H. mając na uwadze, że program ma zapewnić możliwości co najmniej 1 857 550 młodym osobom do 2027 r. oraz że do tej pory przyznano finansowanie prawie 43 000 młodych osób spośród niemal 80 000, które złożyły wnioski; mając na uwadze, że 85 % uczestników Europejskiego Korpusu Solidarności ubiega się o udział w wolontariacie długoterminowym, w porównaniu z początkowymi szacunkami wynoszącymi 65 % w przypadku wolontariatu długoterminowego i 35 % w przypadku wolontariatu krótkoterminowego;
- I. mając na uwadze, że Europejski Korpus Solidarności może bardzo przyczynić się do wytworzenia wspólnego poczucia europejskiej przynależności przez umożliwienie wolontariuszom uczenia się, tak aby stali się aktywnymi obywatelami i przyczyniali się do budowania lepszych społeczeństw, zwiększania spójności, wspierania pokoju i zapobiegania przemocy;
- J. mając na uwadze, że jednym z najważniejszych priorytetów polityki jest włączanie w działania osób młodych o mniejszych szansach; mając na uwadze, że w latach 2021–2022 do kategorii tej należało łącznie 14 060 uczestników, z których 8 622 otrzymało miejsca w charakterze wolontariuszy indywidualnych, a 5 438 w zespołach wolontariuszy; mając na uwadze, że inkluzywność, obejmująca również obszary wiejskie, powinna pozostać kluczowym priorytetem programu, natomiast należy dołożyć większych starań, aby zapewnić równowagę geograficzną w udziale osób ze środowisk defaworyzowanych w całej UE; mając na uwadze, że należy podejmować nieustanne wysiłki, aby docierać do młodych ludzi i udzielać im potrzebnego wsparcia; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach niejednoznaczne stosowanie terminu „integracja osób o mniejszych szansach” może stwarzać wyzwania i wpływać na sensowną realizację programu;

- K. zauważa, że ostatnie publicznie dostępne sprawozdanie roczne dotyczące Europejskiego Korpusu Solidarności obejmuje lata 2018–2019; mając na uwadze, że strategia UE na rzecz młodzieży potwierdza, że oparte na dowodach kształtowanie polityki młodzieżowej i budowanie wiedzy mają zasadnicze znaczenie i wnoszą wkład do szerszej debaty publicznej; mając na uwadze, że tablica wskaźników opracowana na potrzeby strategii na rzecz młodzieży i dostępne zbiory danych Eurostatu są fragmentaryczne i nieporównywalne, a dostęp do nich nie jest łatwy; mając na uwadze, że dane segregowane według wieku i kryterium płci mają kluczowe znaczenie dla lepszego zrozumienia potrzeb różnych grup młodych ludzi; mając na uwadze, że wrażliwe dane dotyczące udziału wolontariuszy należy przetwarzać w pełnej zgodzie z krajowymi i europejskimi przepisami prawnymi o prywatności i ochronie danych osobowych;
- L. mając na uwadze, że Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej, będący humanitarnym komponentem Europejskiego Korpusu Solidarności, daje młodym ludziom możliwość zdobycia i rozwijania umiejętności i jednocześnie wspiera innowacyjność, odporność i solidarność między społeczeństwami na całym świecie oraz ich źródła utrzymania; mając na uwadze, że oparty na zasadach humanitaryzm stanowi podstawę wolontariatu humanitarnego;
- M. mając na uwadze, że wdrażanie humanitarnego komponentu Europejskiego Korpusu Solidarności jest nadal na wczesnym etapie, gdyż pierwsze rozmieszczenie miało miejsce w czerwcu 2023 r., czyli można je ocenić jedynie częściowo;
- N. mając na uwadze, że duże zainteresowanie programem przewyższa przeznaczone na niego środki finansowe, a to znacząco wpływa na udział młodych osób i liczbę projektów, na które przyznawane jest dofinansowanie;
- O. mając na uwadze, że młodzi migranci i uchodźcy napotykać strukturalne przeszkody w uczestnictwie w programie, głównie ze względu na swój status administracyjny;
- P. mając na uwadze, że przy opracowywaniu i wdrażaniu programu nie ma stałej i zorganizowanej procedury angażującej organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- Q. mając na uwadze, że znaczenie celów programu – a mianowicie wkład w spójność społeczną, lepsze porozumienie między Europejczykami i zapobieganie konfliktom przez solidarność – okazało się wartością Europejskiego Korpusu Solidarności jako odrębnego programu, który zasługuje na większy budżet, aby móc wykorzystać swój prawdziwy potencjał; mając na uwadze, że budżet całkowity w wysokości 1 033 mld EUR na lata 2021–2027 ma charakter ryczałtowy i nie pozwala sprostać dużemu zapotrzebowaniu, rosnącym kosztom utrzymania, inflacji i innym wyzwaniom; mając na uwadze, że ograniczenia budżetowe mogą zaszkodzić jakości i inkluzywności projektów oraz zmniejszyć atrakcyjność programu;
1. przypomina Komisji, państwom członkowskim, agencjom krajowym i organizacjom wolontariackim, by wdrażały i rozwijały program „Europejski Korpus Solidarności” zgodnie z przewidzianymi na niego środkami i działaniami i jednocześnie dążyły do uproszczenia procedur i zwiększenia widoczności programu;
  2. wzywa Komisję i agencje krajowe, aby zintensyfikowały regularną wymianę najlepszych praktyk, pogłębiły wspólne rozumienie procedur programu, zacieśniły współpracę i usprawniły promocję programu; podkreśla, że wszystkie zainteresowane strony, również na szczeblu lokalnym i regionalnym, należy angażować w regularne konsultacje w kwestiach należących do ich kompetencji; podkreśla, że dostęp do zasobów muszą mieć różnorodne organizacje; zaleca, aby powrócić do praktyki regularnego zwoływania komitetu doradczego złożonego z kompetentnych i doświadczonych zainteresowanych stron, w tym organizacji młodzieżowych, koordynowanego przez Centrum Zasobów Europejskiego Korpusu Solidarności;
  3. wzywa Komisję, państwa członkowskie, agencje krajowe i zaangażowane organizacje, aby pomagały w szerzeniu wiedzy o programie i jego poszczególnych komponentach, dalej budowały jego markę i docierały do większej liczby organizacji młodzieżowych i młodych osób, zwłaszcza tych, które mają mniejsze szanse; apeluje, aby Komisja zapewniała agencjom krajowym wiedzę fachową i wytyczne umożliwiające promowanie programu; podkreśla, że skuteczna komunikacja, ukierunkowane środki wsparcia, regularne monitorowanie i sprawozdawczość odgrywają ważną rolę w tym względzie; podkreśla, że lepszej komunikacji i większej świadomości na temat programu powinien towarzyszyć większy budżet pozwalający przyjąć nowych kandydatów i uniknąć niskiego wskaźnika powodzenia;

4. wzywa agencje krajowe do opracowania i wdrożenia bardziej dostosowanych do potrzeb, zrozumiałych i dostępnych działań komunikacyjnych, aby dotrzeć do młodych ludzi i wykorzystać potencjał organizacji młodzieżowych, zwłaszcza kierowanych przez osoby młode o mniejszych szansach i ukierunkowanych na nie, a także do zwiększenia wsparcia, jakiego udzielają wnioskodawcom; podkreśla, że trzeba przeprowadzić kampanię informacyjną skierowaną do tej konkretnej grupy, aby zwiększyć jej wiedzę o programie, a także odpowiednio opracować obowiązkowe programy szkoleniowe;

5. uważa, że przypadająca na 2026 r. 10. rocznica programu oraz możliwość ogłoszenia 2025 r. Europejskim Rokiem Wolontariatu powinny jeszcze bardziej zwiększyć widoczność wolontariatu i możliwości aktywnego zaangażowania młodzieży, ponieważ ustanowienie Roku Wolontariatu jest szczególnie ważne po licznych kryzysach w Europie, podczas których wolontariat i praca wolontariuszy okazały się niezmiernie cenne;

6. zwraca uwagę, że projekty solidarnościowe cieszą się mniejszym zainteresowaniem i są mniej widoczne, co skutkuje nierównym podziałem budżetu; wzywa Komisję, agencje krajowe i organizacje wolontariackie do propagowania działań krótkoterminowych;

7. zauważa, że pandemia COVID-19 pokazała, iż program powinien być bardziej odporny w sytuacjach działania siły wyższej; zwraca uwagę, że potrzeby młodych osób i tendencje społeczne zmieniają się; zachęca Komisję do zbadania nowych form wolontariatu na następny okres programowania, takich jak wolontariat w niepełnym wymiarze lub wolontariat mieszany, oraz do zapewnienia uczestnikom i organizacjom wystarczającego budżetu; podkreśla, że w konkretnych sytuacjach formy te mogą stanowić cenne uzupełnienie mobilności fizycznej, ale nie zapewniają takiej samej jakości doświadczenia i korzyści ani nie zastępują merytorycznej interakcji na miejscu;

8. uważa, że działania w kraju są ważne dla osób młodych o mniejszych szansach; wzywa Komisję, aby obniżyła granicę wieku i obowiązkową minimalną liczbę pięciu uczestników na projekt solidarnościowy w odniesieniu do działań krajowych w następnym okresie programowania, idąc za przykładem działań na rzecz uczestnictwa młodzieży w programie Erasmus+;

9. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności zwiększyły mobilność obywateli europejskich lub potencjał wolontariatu transnarodowego, co pobudzałoby współpracę i uznawanie działalności między krajowymi programami wolontariatu lub służbami obywatelskimi oferującymi możliwości w zakresie mobilności europejskiej;

10. zdaje sobie sprawę, że organizacje wspierające mają zasadnicze znaczenie dla przygotowania wolontariuszy, ale odnotowuje, że ich rola pozostaje niejasna; wzywa Komisję, aby uznała i wzmocniła szczególną, wspierającą rolę organizacji uczestniczących przez zapewnienie im zachęt finansowych i wprowadzenia ich obowiązkowego udziału w działaniach wolontariackich;

11. uważa, że organizacje wspierające powinny móc same prowadzić seminaria przygotowawcze dla swoich wolontariuszy oraz móc wybrać, czy ich wolontariusze wezmą udział w seminariach organizowanych przez nie same czy przez agencje krajowe; podkreśla znaczenie odpowiednich szkoleń dla wolontariuszy, którzy zobowiązali się pracować z osobami znajdującymi się w trudnej sytuacji, zwłaszcza z dziećmi; podkreśla, że należy ułatwić procedury administracyjne, w szczególności dla mniejszych organizacji i organizacji, które nie miały jeszcze do czynienia z programami europejskimi; wzywa Komisję, aby udzieliła wnioskodawcom dalszych szczegółowych wskazówek i pomocy technicznej, tak by nie zniechęcać organizacji do angażowania się w program.

12. z zadowoleniem odnosi się do włączających celów programu i wytycznych dotyczących wdrażania strategii włączenia społecznego; apeluje, aby Komisja i państwa członkowskie wdrażały strategię z najwyższą ostrożnością i uwagą, w szczególności aby pomagały organizacjom docierać do większej liczby uczestników o mniejszych szansach oraz aby uważnie monitorowały jej wdrażanie; wzywa Komisję i agencje narodowe, aby bardziej wspierały wnioskodawców i opracowały mechanizmy i narzędzia zapewniające skuteczną i znaczącą integrację osób o mniejszych szansach, w szczególności by ułatwiały tworzenie sieci kontaktów między organizacjami pracującymi z tymi grupami oraz oferowały uczestnikom szkolenia i kursy językowe, ubezpieczenie, pomoc administracyjną i wsparcie po zakończeniu działania;

13. wzywa Komisję, aby rozważyła przyjęcie elastyczniejszego podejścia do wolontariatu indywidualnego, tak aby umożliwić uczestnikom działalność w różnych krajach i obszarach działalności oraz zdobywanie różnych doświadczeń; dostrzega nieadekwatność obecnych narzędzi wyszukiwania i dopasowywania na platformie, które nie pozwalają wykorzystać należycie potencjału platformy;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przewidziały konkretne inicjatywy, w ramach których wolontariusze z UE będą mogli przyczynić się do powojennej odbudowy Ukrainy;

15. apeluje do Komisji o dopilnowanie, aby narzędzia i systemy cyfrowe używane obecnie do zarządzania programem i jego wdrażania działały prawidłowo i optymalnie, oraz zwraca się do Komisji, aby niezwłocznie zajęła się utrzymującymi się poważnymi problemami z narzędziami informatycznymi Europejskiego Korpusu Solidarności, które poważnie utrudniają udział nie tylko mniejszych organizacji i osób młodych o mniejszych szansach, ale i wszystkich innych rodzajów beneficjentów; apeluje, by Komisja ułatwiła proces tworzenia narzędzi informatycznych bardziej przyjaznych dla użytkownika, umożliwiła udział w nim wszystkim grupom oraz testowała narzędzia informatyczne na wystarczająco dużą skalę przed ich dalszym wdrożeniem; zauważa, że w przypadku programu Erasmus+ i innych programów finansowanych przez UE napotkano podobne problemy związane z narzędziami informatycznymi;

16. podkreśla, że wolontariat w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności musi obejmować aspekty edukacyjne i szkoleniowe; zauważa, że bezpośrednio edukacji obywatelskiej dotyczyła bardzo ograniczona liczba działań; apeluje o zwiększenie wiedzy wolontariuszy o Unii Europejskiej, np. za pomocą szkolenia o obywatelstwie europejskim odbywanego przed wolontariatem solidarnościowym lub równoległe z nim, aby wzrosła europejska wartość dodana programu; wzywa Komisję do pogłębienia doświadczenia solidarnościowego przez zachęcanie wolontariuszy do odwiedzania miejsc pamięci w kraju przyjmującym, zwłaszcza miejsc szczególnie ważnych dla historii UE;

17. wzywa Komisję, aby poprawiła jakość i ilość wsparcia językowego online dla uczestników, wprowadziła lepsze narzędzia do sortowania i filtrowania do systemu administracji i wsparcia pośrednictwa, uprościła i skróciła proces ubiegania się o nowy znak jakości, wyznaczała częstsze terminy ponownej akredytacji oraz ograniczyła czas i obciążenia administracyjne związane z ponowną akredytacją;

18. przypomina, że aby móc ocenić wpływ programu, informować o nim i udostępniać dane na temat jego wdrażania, trzeba gromadzić dane i prowadzić sprawozdawczość, a jednocześnie w pełni szanować podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych osobowych, w tym danych o uczestnikach, zdezagregowanych według odpowiednich kategorii, takich jak grupa wiekowa czy płeć, oraz o rodzajach organizacji zaangażowanych w program;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ułatwiły rozszerzenie wzajemnego uznawania efektów uczenia się w ramach wolontariatu, łącznie z umiejętnościami miękkimi i zawodowymi, dzięki rejestrowaniu ich w Europass, zachęcaniu instytucji szkolnictwa wyższego i zawodowego do przyznawania za te działania punktów w ramach europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS) i europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) oraz wystawianie za te doświadczenia w miarę możliwości poświadczeń cyfrowych lub mikropoświadczeń; wzywa do ściślejszej współpracy z instytucjami edukacyjnymi w zakresie tworzenia tych synergii; przypomina, że wolontariat nie zastępuje praktyk zawodowych ani pracy i nie można go stawiać na równi z zatrudnieniem;

20. podkreśla, że trzeba ułatwić wolontariuszom przechodzenie na rynek pracy; podkreśla w tym kontekście, że należy zwiększyć zasoby na długoterminowe wsparcie i budowanie zdolności wolontariuszy znajdujących się w trudnej sytuacji;

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w większym stopniu uznawały pracę z młodzieżą, wykształcenie osób pracujących z młodzieżą oraz kształcenie pozaformalne, aby zharmonizować realia osób pracujących z młodzieżą w całej UE;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia specjalnej kategorii wiz dla uczestników Europejskiego Korpusu Solidarności z krajów spoza strefy Schengen, ponieważ organizacje przyjmujące nie mogą im pomóc w uzyskaniu wizy;

Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej

23. podkreśla znaczenie wolontariatu w operacjach pomocy humanitarnej, promowaniu wartości europejskich, a także humanitarnych zasad humanizmu, neutralności, bezstronności i niezależności, zasady „nie szkodzić” i działania w oparciu o Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej, który określa ramy reakcji UE na kryzysy humanitarne; przypomina, że zgodnie z wielką umową dotyczącą pomocy humanitarnej unijne programy wolontariatu w kontekście humanitarnym muszą działać zgodnie z zasadą lokalności;

24. z zadowoleniem przyjmuje poprawę w porównaniu z inicjatywą „Wolontariusze pomocy UE”, zwłaszcza w zakresie uproszczonej sprawozdawczości finansowej i czasu trwania dostępnych projektów;

25. z zadowoleniem postrzega to, że tak wielu młodych ludzi jest zainteresowanych komponentem pomocy humanitarnej: do maja 2023 r. wpłynęło ponad 42 000 deklaracji zainteresowania;

26. wzywa Komisję, aby nadal przywiązywała wagę do tego, by odpowiednio szkolono wolontariuszy oraz zapewniano im bezpieczeństwo i ochronę, przy czym powinna odbywać się regularna wymiana informacji i ocena ryzyka w odniesieniu do wolontariuszy, zwłaszcza na obszarach uznanych za niestabilne;

27. wyraża zaniepokojenie długą procedurą naboru wolontariuszy, w szczególności czasem oczekiwania na obowiązkowe szkolenie osobiste, co może prowadzić do rezygnacji i utraty zainteresowania ze strony kandydatów; zaznacza, że wolontariusze powinni być w stanie ukończyć obowiązkowe szkolenie na początku oddelegowania, tak by mogli szybciej osiągnąć pełną zdolność do działania; podkreśla jednak, że procedura naboru musi być prowadzona z pełnym poszanowaniem zasad niedyskryminacji i równości; zaznacza, że konieczne jest zapewnienie skutecznego wyboru, szkolenia i delegowania wolontariuszy, aby szybciej reagować na lokalne potrzeby i udoskonalić wsparcie dla lokalnych organizacji; podkreśla, że operacje humanitarne wymagają fazy odpowiedniego kształcenia i szkolenia dopasowanego do potrzeb lokalnych; musi ono być zgodne z zasadami pomocy humanitarnej i powiązane z projektami, w które zaangażowani będą wolontariusze, z korzyścią zarówno dla wolontariuszy, jak i organizacji przyjmujących; podkreśla w tym kontekście wartość lokalnych pracowników i wolontariuszy dla zapewnienia ciągłości pracy w organizacjach; podkreśla, że wolontariusze pomocy humanitarnej nie powinni zastępować ani powielać pracy personelu krajowego w organizacjach przyjmujących ani pełnić ról, które mogliby pełnić lokalni wolontariusze, lecz raczej wzmacniać pracę personelu krajowego i lokalnych wolontariuszy;

28. uznaje, że trzeba starannie i właściwie kontrolować organizacje biorące udział w programie, zarówno pod względem bezpieczeństwa uczestników, jak i zapewniania wysokiej jakości szkolenia umiejętności; wzywa Komisję, aby kwalifikowała organizacje, które posiadały certyfikat w ramach inicjatywy „Wolontariusze pomocy UE”, oraz organizacje, które są sygnatariuszami ramowej umowy o partnerstwie między organizacjami pozarządowymi a Dyрекcją Generalną Komisji ds. Europejskiej Ochrony Ludności i Pomocy Humanitarnej, do uproszczonej procedury uzyskiwania znaku jakości wymaganego na potrzeby nowego programu; zauważa, że procedura ubiegania się o znak jakości jest skomplikowana, w szczególności w przypadku komponentu humanitarnego i dla organizacji nieznanymionych z unijnymi programami finansowania;

29. zauważa, że około dwie trzecie wybranych projektów na 2023 r. koncentruje się na rozwoju; apeluje o bardziej zrównoważone podejście skupione na kwestiach humanitarnych w odniesieniu do przyszłych naborów; wzywa Komisję do rozważenia możliwości przeglądu rozporządzenia, aby umożliwić wolontariat w bezpiecznych strefach krajów dotkniętych konfliktami, z zastrzeżeniem jasnych protokołów bezpieczeństwa i ochrony, odpowiedniego szkolenia oraz kontroli przeszłości lub innych środków w celu zapewnienia bezpieczeństwa wolontariuszy i wypełnienia obowiązku dochowania należytej staranności przez wolontariuszy na wszystkich etapach udziału w działalności wolontariackiej; nalega, aby wolontariuszy oddelegowywać głównie do zadań dotyczących przygotowania na klęski żywiołowe i odbudowy po klęskach żywiołowych, gdzie dostęp jest łatwiejszy, działania mogą przynieść lepsze efekty i nie ma ryzyka negatywnego wpływu na wsparcie udzielane ludności dotkniętej klęską żywiołową przez stały personel humanitarny;

Budżet programu „Europejski Korpus Solidarności”

30. apeluje, aby – ze względu na niezaspokojone zapotrzebowanie na Europejski Korpus Solidarności, rosnącą liczbę wniosków o solidarność po powtarzających się kryzysach i opłacalność działań na rzecz pokoju i zapobiegania konfliktom – Komisja i państwa członkowskie przeznaczały na Europejski Korpus Solidarności odpowiedni budżet, który pozwoli sprostać rosnącemu zainteresowaniu programem, oraz zapewniły większą elastyczność w przydzielaniu środków budżetowych na poszczególne komponenty projektów, tak aby program mógł sprostać nieoczekiwanym wyzwaniom takim jak rosnąca inflacja i wyższe koszty życia; apeluje w związku z tym o co najmniej podwojenie budżetu Europejskiego Korpusu Solidarności w następnych wieloletnich ramach finansowych (2028–2034);

31. wzywa Komisję, by zajęła się opóźnieniami w finansowaniu dotacji, i sugeruje utworzenie scentralizowanej platformy, na której beneficjenci dotacji mogliby zamieszczać zmiany w umowach i tym samym unikać opóźnień w realizacji projektów;

32. zwraca się do Komisji, aby oceniła możliwość bardziej zintegrowanego podejścia do działań na rzecz młodzieży w ramach programów UE; apeluje, aby Komisja ułatwiła osiągnięcie większej synergii z innymi programami UE, w szczególności z programami Erasmus+ i „Horyzont Europa”, oraz zbadała możliwości rozwoju synergii z Europejskim Funduszem Społecznym i działaniami pomocowymi UE w przypadku klęsk żywiołowych;

33. wzywa Komisję do zajęcia się innymi kwestiami budżetowymi, takimi jak rozbieżności między agencjami krajowymi w rozpatrywaniu wniosków, w drodze ustanowienia specjalnych scentralizowanych dotacji, zarządzanych przez Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury i przeznaczonych na indywidualne projekty wolontariackie i solidarnościowe dla europejskich organizacji i sieci, w drodze zalecenia minimalnej kwoty wypłacanej przez organizacje przyjmujące ich organizacjom partnerskim i wspierającym, w drodze zniesienia lub zwiększenia obecnego pułapu finansowania kosztów koordynacji, w drodze waloryzacji kwot ryczałtowych, aby uwzględnić stopę inflacji, kraj realizacji projektu oraz sytuację społeczno-ekonomiczną potencjalnych wnioskodawców, a także w drodze zabezpieczenia regularnego finansowania dla posiadaczy znaku jakości na potrzeby długoterminowego planowania finansowego; uważa, że środki te pomogą organizacjom i agencjom krajowym zapewnić więcej możliwości i wykorzystać potencjał programu;

34. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, agencjom krajowym oraz organizacjom młodzieżowym i wolontariackim.